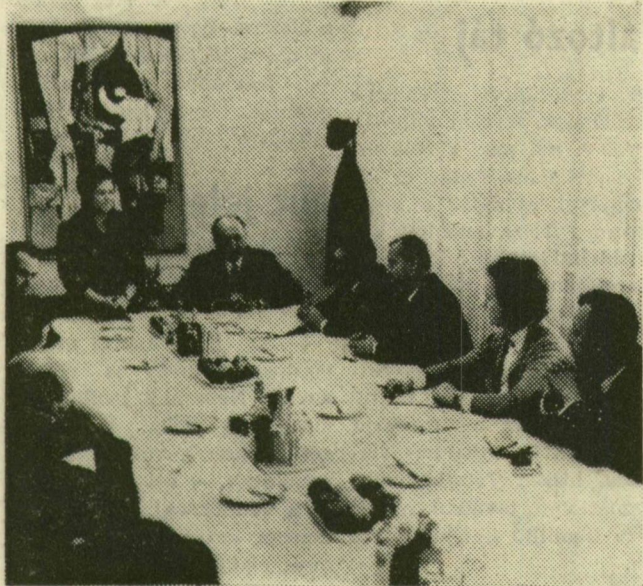

Az odesszai vendégek látogatásai

Barátsági gyűlést tartottak Hódmezővásárhelyen

A megyénkben tartózkodó odesszai területi pártküldött-ség tagjai tegnap, hétfőn délelőtt az MSZMP Csongrád megyei Bizottsága Oktatási Igazgatóságának vendégeként az intézmény életével, munkájával, s ezzel összefüggően a pártoktatás tartalmi és szervezeti kérdéseivel ismerkedtek. Dr. Agoston Józsefnek, a megyei pártbizottság titkáranak üdvözlő szavai után az oktatási igazgatóság vezetője, Eitlerné dr. Szilágyi Júlia mondott rövid tájékoztatót. A baráti hangulatú eszmecsere jelen voltak dr. Ozvald Imre, a szegedi városi pártbizottság titkára, dr. Koncz János, a megyei pártbizottság osztályvezetője, valamint az oktatási igazgatóság vezetői, tanszékvezető tanárok.

Enyedi Zoltán felvétele

Az odesszai pártküldöttség az MSZMP Csongrád megyei bizottsága szegedi oktatási igazgatóságán

den kommunistának tanulnia kell.

Az odesszai vendégek tegnap délután Hódmezővásárhelyre látogattak, dr. Koncz Jánosnak, a megyei pártbizottság osztályvezetőjének a társaságában. A városi pártbizottságon Török József, a vásárhelyi pártbizottság első titkára és Sajti Imre, a városi tanács elnöke fogadta a vendégeket. Török József tájékoztatót adott a pártélet vásárhelyi jellemzőiről, majd ismertette a város gazdasági és kulturális életét. A delegáció és kísérete ezután a HÓDIKÖT művelődési házat kereste fel. Itt

magyar-szovjet barátsági nagygyűlést tartottak. Ünnepi beszédet Török József, a vásárhelyi városi pártbizottság első titkára, majd A. B. Cserednyicsenko, az odesszai delegáció vezetője mondott.

A gyűlés után a vendégek megtekintették a HÓDIKÖT üzemét, majd felkeresték lakásán Fodor József festőművészt és Végvári Gyula kerámikust.

Este a vendégek a Szántó Kovács János Tsz-be látogattak, ahol a téves képviselővel, valamint az MSZBT tagszervezetének tagjaival folytattak baráti eszmecsere.

Mérlegen a pártmunka

A magyar kommunisták — a társadalom egészének egyetértésével és támogatásával — már kerek egy esztendeje dolgoznak a X. pártkongresszus határozatainak végrehajtásán. Kevés is lenne, meg később is jönne, ha csak az újabb kongresszus előtt néznének bele a „munkakönyvelésbe”: mit is sikerült elvégezni? Emellett a kongresszuson jóváhagyott szervezeti szabályzat is úgy írja elő, hogy „a pártvezetőség köteles évenként beszámoló taggyűlést tartani, ahol a párttagság értékeli a pártvezetőség, a párt-szervezet éves tevékenységét”. Így december és január újabb jelentős állomása lesz a pártmunkának — ezekben a hónapokban tartják meg a szegedi és a szegedi járási kommunisták is a beszámoló-taggyűléseket.

Már dolgoznak a vezetőségek a beszámoló összeállításán. Nagy szükség van most a kollektív munkára, a vélemények és a tapasztalatok összegyűjtésére, hiszen nem az eredmények fölleltározása a cél, hanem a munka továbbmutató elemzése. És nem is csak belső pártügy ez, hiszen a kommunisták mindig üzemi, vállalati, városi és országos méretekben gondolkodnak.

Ezeknek az év végi taggyűléseknek az a legfontosabb rendeltetése, hogy elősegítsék a kongresszus által kitűzött politikai célok megvalósítását, a gondolkodást, a szemléletet és a cselekvést még egységesebbé tegyék a pártban, és ezáltal a munkahelyen és a közéletben is. A párt belső élete szempontjából pedig a pártélet demokratizálásának fontos fórumai, hiszen egyrészt alkalmat adnak a termékeny vitára, ahol szükséges, a párt-szerű bírálatra, másrészt a kollektív ellenőrzés kiváló alkalmát jelentik.

A X. pártkongresszus nem véletlenül rendelte el a szervezeti szabályzat erejével az évi beszámoló-taggyűlések kötelező rendszerét. Emlékezzünk csak vissza: ez a kongresszus szigorúbban követel a párttagságtól, az alapszervezetektől.

Egyik legfontosabb megállapítása az volt, hogy a döntések előkészítése már alaposan, sokoldalúan és demokratikusan történjen — de a jó döntések csak jó végrehajtással válnak igazán értelmessé. És igazolta ezt a szegedi alapszervezeti pártélet is. Mennyi jó elképzelés, vezetőségi határozat vagy taggyűlési állásfoglalás maradt korábban jegyzőkönyvekben, vagy hervadt el felemás megoldás folyamatában. Ez az év talán már jobb bizonyítványt ad az alapszervezeti pártmunkáról.

Ha a végrehajtás dőcögött — tökéletesebbé kell tenni annak ellenőrzését. Így is rendelkezett a kongresszus, amikor kimondta, hogy „a jó ellenőrzés nélkülözhetetlen ahhoz, hogy a gyakorlat teljesen megfeleljen az elvi döntéseknek, a hozott határozatoknak, biztosítsa egységes értelmezésüket, s a párt politikája hiánytalanul érvényesüljön a munka minden területén”.

Ennek a folyamatnak erős logikája van. Hiszen ha ezt várja el tagjaitól a párt, akkor a tagság folyamatos és aktív munkája, részvétele nélkülözhetetlen. Az elvárás egyértelmű: „Mindenütt érvényt kell szerezni annak a követelménynek, hogy a meghozott döntések után minden párttag kötelessége az aktív állásfoglalás a párt-határozatok mellett, s a végrehajtásban való részvétel a kapott pártmegbízásoknak megfelelően”.

Nem ünneplős taggyűlések következnek tehát a pártszervezetekben, hanem komoly és kölcsönös számonkérés is, amelyben a figyelem a pártmunka minden ágára kiterjed. S az így összegezett tapasztalatok alapján munkaprogramot is adni kell a párttagságnak az új esztendőre. Nem is csak úgy „általános-ságban”, hanem egészen a pártcsoportokig, bizonyos értelemben pedig az egyes párttagokig hatoló figyelemmel. Hiszen gyakran nem a kommunisták aktivitásával volt baj eddig sem, hanem a pártmegbízások esetlegességével.

SZ. SIMON ISTVÁN

Támad az olaj

Védik a Tisza tisztaságát

Az algyői olajmező közel-sége a Tiszához már az első kutak „belövése” után aggodalmat keltett szakemberekben és laikusokban egyaránt: az olajjal és más szennyező anyagokkal hamarosan tönkre teszik a Tisza élővilágát, elpusztul benne minden élőlény, sőt búcsút mondhatunk nyári strandolásnak is, ha nem akarunk olajba mártózni. Kétségteljesen jogos volt az aggodalom, hiszen ismeretes, hogy az olajmező természetes velejárója a fokozatos elviesedés. Megakadályozni ezt nem lehet, nem is célszerű, hiszen a rétegenergia fenntartása, valamint a földtani olajkészlet kitermelési fokának növelése érdekében az olajtároló rétegekbe vizet sajtolnak, ami az elviesedést még fokozza.

A kérdés magától érthetődő: hogyan, miképpen szabadulnak meg az algyői szénhidrogén-medencében az olajjal szennyezett vizektől? Ha azt úgy „természetes” állapotában a Tiszába eresztik, menthetetlen a Tisza élővilága ezen a szakaszon, sőt a víz lefolyása árthat a jószomszédi kapcsolatnak Jugoszláviában. Az algyői olajmezőn vajon felkészültek-e időben és kellően a vizek megtisztítására az olajtól, vagy annyi a pénzük,

hogy gavallérosan fizetik a progresszív szennyvízbírságot?

A Csongrád megyei Vízvédelmi Bizottság időben felfigyelt a várható problémákra, azok elhárítására, hiszen „A tiszta víz kincs, a természet egyre értékesebb nyersanyaga, az élet alapja”. Ennek tudatában kezdettől fogva figyelemmel kísérte az olajmezőkről kikerülő vizeket és azon volt, hogy megmenekessék a Tisza élővilágát a pusztulástól. Ez a cselekvés találkozott az algyői olajipar vezetőinek szándékával, amit bizonyít az a tény, hogy tervet dolgoztak ki az algyői-deszki olajmező vízminőségvédelmére már 1970-ben, s a továbbiakban átfogó programot valósítanak meg annak érdekében, hogy az algyői szénhidrogén-medence szennyezett vizei a népgazdaság és mindannyiunk érdekében megfelelő tisztítással kerüljenek ki az olajmezőkről. Erről a komplex programról tartott a többi között előadást a Csongrád megyei Vízvédelmi Bizottságnak a napokban tartott nyilvános ülésén Varga Károly, a Nagyalgyői Kőolaj és Földgáztermelő Vállalat szegedi üzeme főgyűjtő állomásának vezetője. Hangsúlyozta, hogy a téma összetett voltára való tekintettel több vállalat és ipari kutató laboratórium dolgozik azon, hogy az olajjal kitermelt nagy mennyiségű rétegvízről a leggazdaságosabb beruházással szabadulhassanak meg úgy, hogy ne érje károsodás a népgazdaságot, a környezetet, a természetet.

Erre több variáció kínálkozik. Az eddigi eredményekről azonban részletesen nem írhatunk, mert várhatóan szabadalmakkal függnek össze.

Ismeretes, hogy 1968 decemberében kitört az algyői 168-as kút, amely egy hélig égett, majd további húsz napon keresztül az olaj és a gázárny szabadon távozott a levegőbe. Az olajpermet 3-4 kilométernyi körben betértette a talajfelszínt és várható volt, hogy a hó elolvadását követően a belvizekkel be fog mosódnni a Tiszába. Ennek megakadályozására olajfogó berendezéseket létesítettek, s lényegében ezzel a megoldással alakult ki a vízvédelmi terv. A következő év tavaszán, nyarán azt tapasztalták, hogy a szétpermetezett nagy mennyiségű olaj sem a Tiszán, sem az olajfogókban nem jelentkezett, hanem egy vegetációs szezon alatt a talajfelszínről eltűnt. E megfigyelést követő stadium az üllési kis olajmezőnél történt. Ott ugyanis mintegy tíz éve van olajbányászat. Az olajat tartalmazó rétegvizet egy lefolyástalan nádas-sásas laposba vezették. A feltételezések szerint, ha csak a nádtövek szűrőhatásai érvényesülnek, akkor száz tonnákban mérhető mennyiségű olajnak kellene lennie a nádas-sásas laposban, ugyanakkor a mérések szerint a ténylegesen ott levő olaj a száz kilogrammot sem éri el.

Ebből azt a következtetést vonták le, hogy valószínűleg a talaj, illetve a nádas mikroorganizmusai közül egyesek szívesen táplálkoznak a finoman diszpergált olajjal. A szegedi tudományos intézetek ezt a témát is felkarolhatják és munkásságuk eredményével új utakat terelhetnek az olajos rétegvizek tisztításának problémáját.

Lódi Ferenc

Piackutatás

December 7-én és 8-án rendezte meg a II. nemzetközi piackutatási konferenciát a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége szervezési és vezetési tudományos társasága. A nagyszabású rendezvényen több mint 400 szakember vett részt.

Közéleti napló

Berlinbe utazott A SZOT küldöttsége Vasárnap a késő esti órákban Gáspár Sándor főtitkár vezetésével Berlinbe utazott a SZOT küldöttsége, amely részt vesz a Szakszervezeti Világszövetség végrehajtó irodájának, valamint főtanácsának ülésén. A küldöttséggel utazott Földvári Aladár, a SZOT elnöke, az SZVSZ számvizsgáló bizott-

ságának elnöke is. A delegációt a Keleti pályaudvaron a SZOT titkárságának tagjai búcsúztatták. A magyar küldöttség megérkezett Berlinbe.

Komszomol küldöttség Budapestén J. M. Tyazselnyikovnak, a lenini Komszomol Központi Bizottsága első titkára vezetésével hétfőn Budapestre érkezett az a Komszomol-küldöttség, amely KISZ KB meghívására részt vesz a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség VIII. kongresszusán.

Czinege Lajos Ausztriában Czinege Lajos vezérezerdes, honvédelmi miniszter ma nem hivatalos látogatásra Ausztriába utazott Karl Lütgendorf dandártörbörök, az Osztirák Köztársaság hadügyminisztere meghívására.

Magyar konzervgyárak külföldön

Újabb megállapodás tárolóberendezések szállítására

Évről évre keresettebbek a világpiacra a magyar konzervgyári berendezések. A minap egymillió 200 ezer rubel értékű megállapodást kötött a Komplex Vállalat szovjet külkereskedelmi partnerével.

A szerződés értelmében tárolóberendezéseket szállítanak szovjet konzervgyáraknak. A Komplex Külkereskedelmi Vállalat legfőbb piaca a Szovjetunió: tizenöt év alatt több mint ötszáz teljes konzervgyárat szereltek fel. A vállalat húsz országgal tart kapcsolatot magyar konzervgyárak működnek több szocialista országban, ázsiai és afrikai államokban, ezenkívül Ausztriában, Dániában, Hollandiában, Olaszországban.

Az exportsikerekhez hozzájárult, hogy a hazai gyártó cégek és a tervezők a hazánkétól eltérő éghajlatú országok igényeinek megfelelő géptípusok fejlesztésére is vállalkoztak.

A világon először hazánkban terveztek datolyafeldolgozó gyárat,

ma is csak magyar üzemekben készülnek ilyen berendezések. A magyar ipar Iránba és Irakba paradicsomfeldolgozó üzemeket szállított, Indiában a citrussok; a narancs, a citrom és a grapefruit feldolgozására alkalmas magyar berendezések működnek. A Szovjetunióba egy különleges vegyes salátát, zakusztát gyártó berendezést szállítottak. A gép iránt azóta sok országból érdeklődtek. (MTI)

Elhunyt Hidvégi Ferenc

A Külügyminisztérium, az MSZMP II. kerületi bizottsága, a Külügyminisztérium pártbizottsága és a Honvédelmi Minisztérium fájdalommal közli, hogy Hidvégi Ferenc, a Külügyminisztérium főosztályvezető-helyettese, a párt kiemelkedő harcosa, 51 éves korában szív-roham következtében elhunyt.

Hidvégi Ferenc fiatalon kapcsolódott be a munkásmozgalomba, s korán megismerte a Horthy-rendszer börtöneit. A felszabadulást követően felelős tisztségeket

töltött be a párt- és államapparátusban. A néphadseregben vezérőrnagyként teljesített szolgálatot. Az elmúlt években diplomáciai pályán tevékenykedett, vezető beosztásban képviselte hazánkat a Vietnami Demokratikus Köztársaságban. Hidvégi Ferenc tevékenységéért több ízben részesült magas elismerésben: birtokosa volt a Népköztársasági Erdemrend V. fokozata és a Szocialista Hőzárért Erdemrend kitüntetéseknek.

Temetéséről később történni intézkedés.